

VS rejste problemet gennem retsudvalget for mere end et år siden. Sidste vinter foranledigede vi samråd i udvalget med daværende justitsminister Ole Espersen om sagen. Selv om der ikke blev skabt endelig afklaring endsiges afgivet konkrete løfter, er det vort bestemte indtryk, at interessen for at undgå en sådan centralistisk struktur bredte sig til et flertal af partier.

For nylig har den daværende justitsminister stillet den nuværende et spørgsmål (nr. 240), som pudsigt nok er næsten identisk både i ordlyd og i begrundelse med de spørgsmål, han selv blev stillet af VS for et år siden. Hvis Ole Espersens spørgsmål og opfordring til at overveje en opdeling af projektet kan tages som udtryk for socialdemokratiets nuværende holdning, understreger det, at der faktisk er sket et skred i retning af øget interesse for decentralisering på dette område, således at det må betragtes som helt uansvarligt at bruge flere penge på denne fejlprojektering.

Et lignende ændringsforslag til finansloven for 1982 blev fremsat af VS, men blev desværre afvist af både det daværende og de nuværende regeringspartier. Lykkeligvis er det meget begrænset, hvad der i mellemtiden er brugt på projektet. Det fornævnte holdningsskred gør det berettiget at stille forslaget igen. Nu må det så til gengæld anses for yderste øjeblik, hvis projektet skal kunne standses uden et større spild af penge.

Til nr. 931

Da hverken okkultisme, spiritisme, animisme, totemisme, transcendental meditation, zen-buddhisme eller den græsk-ortodokse tro støttes over finansloven, og da oven i købet hårdt arbejdende magikere og illusionister må klare sig uden støtte fra kulturministeriet, er det svært at forsvare, at den af Luther m.fl. organiserede overtro skal holdes kunstigt i live ved hjælp af skatteyderpenge.

Til nr. 932

VS har i sine børnepolitiske forslag (bl.a. B 3 fra 1981-82) peget på det store behov for, at børn får rådighed over arealer, som de kan bruge, uden at voksne og myndigheder griber regulerende ind. Det hedder bl.a. i forslagens (B 3s) bemærkninger, at det er vigtigt »at der er tinglyst pligt til, at arealerne anvendes til børn fremover. Det sikrer naturligvis, at børnene ikke kan smides ud, hvis en kommunalbestyrelse f.eks. finder ud af, at arealet skal bruges til noget andet, og det betyder selvfølgelig, at både børn og voksne har langt bedre muligheder for at opbygge nogle virkelig gode legearealer for hinanden«. Og videre er der citeret fra Frøde Muldkjærs bog »Sammen kan vi det hele«. »Udgangspunktet for »et børnenes jord« er, at det skal være et fælles aktivitetssted for børn og forældre. Modsat institutionerne indgår der altså ikke her pasningsvinklerne. Det er brugerne – børnene – der skal bestemme, hvilke aktiviteter der skal sættes i gang, og hvilke fremtidsinvesteringer der skal foretages. Forældrene virker som igangsættere og hjælpere og forhåbentlig som ligestillede partnere i en lang række af de mangeartede aktiviteter«. Endelig pointeres vigtigheden af, at sådanne aktiviteter kører som selvstændigt organiserede initiativer, da det »er forudsætningen for sådanne områders vitalitet, at de ikke »overtages« og dermed styres og kontrolleres af det offentlige«. VS' forslag (B 3) har som mål, at kommunerne forpligtes til at stille grunde til rådighed for børnene i kommunen.

Med de omfattende nedskæringer i de kommunale aktiviteter og i de kommunale bloktilskud, må det frygtes at netop aktiviteter, som har børns interesse, vil blive særlig dårligt behandlet.

Derfor foreslår VS, at der oprettes en statslig fond, som kommunerne kan ansøge om tilskud til overtagelse af grunde, som er velegnet til formålet.